

Psycho-Straaler

Heiterer 3-Akter von

Jean Meyer

BREUNINGER-VERLAG AARAU

Tel. 062/824 42 34

Fax 062/824 42 35

Psycho-Straaler

Heiterer 3-Akter von Jean Meyer

Personen: **4H/3D (ev. 3H/4D)**

Edi Tüfteler	Erfinder
Senta Guldig Tüfteler	seine Frau
Rolf Stutzer	Freund von Edi
Anna Möckli	Vermieterin
Henri Wanzenried	Fabrikant
Bea Hä默erli	Polizeivorsteherin
der liebe Gott	

(Henri W. könnte als Henriette W. auch v. einer Frau gespielt werden)

Zeit: Gegenwart

Ort der Handlung: Erfinder-Bude

Das Recht zur Aufführung:

1. Es sind mindestens **8** neue Texthefte vom Verlag käuflich zu erwerben. Das Ausleihen oder Abschreiben der Pflichtexemplare ist untersagt und wird nötigenfalls gerichtlich geahndet. (*Gesetz betr. Urheberrecht*)
2. Bezahlung einer Aufführungsgebühr für jede Aufführung zugunsten des Autors an den Theaterverlag Breuninger in Aarau, PC 50-3188. Die Aufführungsrechte sind vor den Proben beim Verlag einzuholen.
3. Vereine, die diese Bestimmungen zu umgehen versuchen, haben die doppelten Aufführungsgebühren zu bezahlen.

Verfasser und Verlag

Bühnenbild:

Erfinder-Bude. Einrichtung nach Gutdünken der Regie.

Vorwort mit Inhaltsangabe:

Nach mehreren nutzlosen Erfindungen gelingt Edi Tüfteler der epochale Hit: Ein Psycho-Strahler, mit dem erst Tiere, dann aber auch Menschen in ihrer Gemütslage beeinflusst werden können, je nach Hebelstellung "positiv" oder "negativ". Da gibt es allerdings noch ein Hindernis: Gewisse Leute, die umgekehrt reagieren. Nach verschiedenen Turbulenzen stossen Edi und sein Freund Rolf auf die Tatsache, dass es sich immer um Linkshändler handelt.

Jetzt wird fabriziert und Wohlstand kehrt ein. Kein Wunder, dass sich nebst Moskau und Washington u.a. auch das EMD für das Gerät interessiert. Ein Wunder aber, dass auch der liebe Gott ein Gerät anschaffen will, um dieser Erde endlich Frieden zu bringen.

1. A K T

Edi: (sitzt am Arbeitstisch und probelt an einem P-Strahler- hier eine vielleicht etwas modifizierte Film- oder Videokamera) Soo, ietz simer dänn eso wiit... ietz wämer das Experimänt mit däne zwei Meersöili widerhole (begibt sich zu einer Schachtel, die auf einem Gestell oder Kommödli steht und blickt hinein) ...öiem Umehopse aa händer s meini luschtig... (streichtelt die nicht vorhandenen Tiere) ...braav, braav, ietz machet mer zeerscht no es Experimäntli mit öi, gället, und dänn git s e feins Guti-Guti! (betätigt Schalter am P-Strahler) ...Soodeli, soodeli, ietz wämer luege, was für Schmuusitierli iir woerde sind. (begibt sich in einem Bogen, um den Strahlen auszuweichen, zur Schachtel und senkt Hand in diese) ...Auuu!! (zuckt zurück) Händ iir dänn en Eggen ab, iir Wildsöi?! (von den Fingern tropft Blut, das er sich nun abwischt) ...letz hämer die Beschtie bigoscht welle d Finger abbiise! ...Stäärnrehagel, ich ha doch uf "positiiv" gschalte - oder öppe nööd? (bückt sich über Strahler) ...mindischtens gmeint hanis, ich Lööli: daa, s Hebeli isch hübsch uf "negatiiv"! Wänn mer daas nuur äntli märke chönnt, dass "positiiv" guetmüetig und "negatiiv" aggressiiv macht! ...Jä nu, widerholet mer halt das Experimänt. Au amane groossen Erfinder chönnd schliessli bluetegi Irrtümer passiere. (wippt Schalter am Gerät)

(Riesenlärm - durch Sirene, Alarmglocke o.a.)

Senta: (reisst im Lärm Türe auf, hält "Infrarot-Sender" - wie b. TV - in ausgestreckter Hand, ist ausser sich vor Schreck.)

Edi: (schiesst erschrocken auf und beendet an einem Schalter irgendwo den Krach)

Senta: (haut das Gerät auf den Tisch) Also, Edi, ietz han i äntgültig gnueg vo diinneren Erfindig daa, dem blöödsiinnige Tüüröffner!

Edi: Daas isch en persöönlich codierten Infrasender zur Entrigelig vo Tüürschlösser, beziehigswiis zur Alaarmuuslösig bi unbefuegter Verwändig...

Senta: Es Hirngespinscht wie alles anderi i däre Buuden isch daas, wo der no kein roote Rappen iipraacht hät! Sit mer ghüraate sind, läbet mer vo miinere Mitgift. S isch guet hämer no kei Goofe, suscht müesstisch no es Hungertuech erfinde, wo mer alli draa umechätsche chönnt!

Edi: Aber Schnuggerli! Heb ietz doch no es bitzeli Geduld. Glaub mers: Miin groose Wurf staat bereits vor der Tüüre!

Rolf: (in Pöstler-Uniform, tritt in diesem Augenblick ein. Er hinkt, in der einen Hand trägt er eine Tasche oder ein Köfferli, in der bzw. dem ein P-Strahler steckt): Was häsch gseit - diin groose Wurf stööni vor der Türe? Dää isch sogaar ie choo - dank diim codierten Infra-Tüüröffner daa. (hebt gleiches Gerätchen wie Senta in die Höhe und lässt es dann in seiner Hosentasche verschwinden). ...Salü zämmme!

Edi: Sa... salü Rolf. ...Also Senta, gseesch ietze, bim Rolf hät das Gräätli ämel funktioniert!

Senta: Aber bi mir hät s überhaupt no nie funktioniert! Entweder han i d Türe gaar nümen uufpraacht - oder dänn isch dä waansinnig Alaarm loosggange! Und übrigens chönnt iir ietz eleige wiiter-chuechle - ich han gschiideri Sache z tue. (ab)

Rolf: Also miin Tüüröffner hät bis ietz zwaar funktioniert - aber es git Erfindige, wo s vil blööder usechunt, wänn s nöd funktioniert.

Edi: Also, gseesch, Senta, bim Rolf funktioniert er immer! ...hm, ietz isch die scho wider verschwunde. (zu Rolf) ...Ää ...waas meinsch du mit Erfindige, wo nöd funktioniered?

Rolf: (stellt Tasche auf den Tisch) Daa, unter anderem diin idiotische Psycho-Straaler i däre Täschen inne!

Edi: Wau! Isch daas soo schlimm? Du weisch doch, dass ich mit däne Straaler no inere Versuechsfaase stecke.

Rolf: Du chasch guet plodere vonere "Versuechsfaase", wänn ich immer muess s Opfer vo diine Versüech sii! Weisch, wie mir miini Füdlibagge wee tuet ?

Edi: Ou, was hät dänn daas wider mit miim Psycho-Straaler z tue, wänn du uf diis Füdli gheisch?

Rolf: Han ich gseit, ich seg uf s Füdli gheit?

Edi: Aber wisoo jammerisch und hinksch dänn esoo?

Rolf: Dänk, will s wee tuet, du Lööli! Und alles nuur wäge diim Psycho-Straaler!

Edi: Also du häsch doch sälber gseit, du wellisch so en P-Straaler mit-nää uf diini Tuur, will dä blöödi Sännehofer uf siim Puurehoof so en bissige cheibe Hund hebi!

Rolf: Ja, daas stimmt, daas hani gseit und au gmacht.

Edi: Ja und? Hät s dänn nöd funktioniert? Hät di dä Kööter trotzdem oder eerscht rächt in Aarsch ie pisse?

Rolf: Nei, de Hund hät mi nöd pissee. Dää isch absoluut fridlech um mich ume gschwänzlet...

Edi: (*hoch erfreut*) Also, gseesch ietz!

Rolf: Nüüt "also gseesch ietz"! Defür isch dä alti Sännehofer fuchstüüfelsverrückt woerde, hät mer s Bei gstellit mit em Bääsen und mich dur d Hose duren is Füdli pissee!!

Edi: (*gröhlt*) Waas? Dää alti Sännehofer daa? ...Dää cha doch chuum eleigen e Stäägen abelauffe! ...Dää hät dich...?!

Rolf: Dää? Dää hetsch selle gsee! Mir isch es uf jede Fall nöd zum La- che gsii, wie dää plötzli völlig grundloos gsiracheret hät und uf mi loos isch!

Edi: Jää, aber säg ietz: Wonem du d Poscht praacht häsch...

Rolf: ...da isch er fridlech uf siim Bänkli näbet de Huustüüre ghocket und de Hund näbet iim.

Edi: Au "fridlech"?

Rolf: Ja, au fridlech - will i dänk de Straaler i miinere Täsche iiggschalte ghaa han.

Edi: ...Aber Rolf, daas gnüegt doch! Daas hämer ja welle: de Hund sell di nümme biisse! En vollen Erfolg vo miineren Erfindig!

Rolf: "En vollen Erfolg" seisch du däm? Wänn mi statt emene blööde Hund siin no blöödere Meischter biist?!

Edi: Also, säget mer "en groossaartige Teilerfolg". ...letz muess is aber gliich genau wüsse (*blickt in die Tasche zum Gerät*): Isch s Umschalt-hebeli uf "positiiv" gstellit gsii? .. Ja genau, uf "positiiv" staat s.

Rolf: Was meinsch - dä Hund het mi ja mit eim Biss verschlunge, wänn s au no uf "negatiiv" gstande währ! Aber zeerscht isch de Sännehofer - usser siim giirige Blick, won er immer hät - rueig gsii. Eerscht deet, won er offebaar in Bereich vo de Straale choo isch, hät s em uusghänkt.

Edi: Im Bereich vo de Straale?? Weisch, ich han immer scho vermuertet, au en Mänsch müessti uf die Straale reagiere... und drum han i scho geschter welle rede mit dir wägeme Versuech...

Rolf: Ich bi keis Versuechstierli, daas ha der immer düütl gseit, (*streicht schmerzverzehrt mit Hand über Hosenboden*) ...mir langet s bereit s a söttige indirakte Versüech!

Edi: Chum, soo mein is doch nööd. Aber wenigschtens hälfte söttisch mer, wenn is heimli an e paar Lüüt uusprobiere...

Rolf: ...Ou, Edilein, tuen öisi Fründschaft nöd allzuseer strapazierte, gäll! Du weisch, ich bi scho maal soo iegheit mit diim letschte **groosse** Hit daa - mit diinere fäärgnstüüreten Auto-Paark-Schiibe.

Edi: Hör ietz, gäll! Ich ha der doch gseit, die Polizeibuess tüeg i dir zruggzaale, sobald i as groosi Gält chumme.

Rolf: Zämme mit den andere Stütz, wo der immer wider pumpet han! (*zum Publikum*) Da hät mer dä groossi Erfinder da doch e Paark-schiibe ggää für is Auto, wo sich per Funksignaal laat verstelle. An sich kei schlächti Idee - han ich gmeint. Zmittaag am zwei han ich also miis Auto parkiert vor em Kino und d Aakunftsziit genau nach Voorschift uf "14 Uhr" gstellt. Wämer ietz rund alli Stunden uf es Minisänderli truckt, wo mer im Sack hät, dreit sich d Aakunftsziit blitzschnäll uf e spööteri Stund. So chamer de Göppel stundelang staa laa und d Paarkziit isch binere Kontrolle nie abgloffte! Ich han also zweimaal truckt im Kino und nachhäär han i us luuter Fröid, will i d Polizei verdecklet ha, no en Kaffi trunke und nomaal truckt. Aber ebe, uf en Edi siini Erfindigen isch halt nöd immer Verlass. Statt dass die Schiibe jedesmaal e Stund voorgruckt isch, isch si jedes-maal e Stund **zrugg** ggange! Soo hani für en aagäblechi Paarkziit-überschriitig vo sibe Stunden e Buess vo 180 Franke müesse blää-che! (*setzt sich an den Tisch*) Stäärnegamällesiechnomaal!!

Edi: He, mach ietz doch keis Büro uuf wäge dem Kunschtfääler! Bis du froo, dass der d Polizei diin Charre nöd abgeschleppt hät - **säb** wääär dänn tüür choo!!

Rolf: Frögtsi wäm - dir oder mir?

Edi: Oo je! S isch nöd liecht, sones Erfinderdaasii! Aber los ietz, liebe Rolf, bimene chliinen Experimänt chönntisch ietz trotzdem schnäll mitmache..

Rolf: Liebe Edi, pass ietz guet uuf, was i sääge: Deet obe bi Indie, i de Gäget vo Pakischtan und China, deet git s es Land, wo "Kaschmir" gheisst!

Edi: Kaschmir? ... Ja, und?

Rolf: Ebe, "Kaschmir" - du chasch mir!

Edi: *(gröhlt)* ...Söiguet, wie du ietz dää praacht häsch! Hahaha! No nie ghöört! Isch dää vo dir?

Rolf: *(grinst)* Wiirsch wol nöd glaube, sigisch de einzig kreatiivi Mänsch hierzulande?

Edi: Also gäll, daas han ich dänn no nie behauptet! Vor allem, wänn ich a dich tänke, Rolf. I dir steckt nämli vil mee, als du glaubsch.

Rolf: *(zu sich)* Was wott dä Himmelsiech ächt ietz wider vo mir?

Edi: Waart nuur, bis ich emaal zu de Bschütti uus bin! Dänn gib ich dir mit diinere Kreativität und diim fundamentaale Wüsse und Chönne, die beschte Schangse!

Rolf: Die Schangse kännet mer - s Füdli tuet mer ietz no wee.

Edi: Hör ietz! Du weisch doch, dass ich nöd han chönne voruusgsee, dass dich en Mänsch in Aarsch ie biist.

Rolf: Scho guet, scho guet. Häsch ja au nöd chönne voruusgsee, dass diini epochaale Paarkschiibe hinderschi statt fürschi lauffed.

Edi: Ebe Rolf, ebe, daas han ich nöd chönne. Und drum muemer halt en Erfindig immer wider teschte...tschecke! Aber leider chan ich daas nöd immer eleige mache: mängmaal bruuch ich en uufmerksaame, fachkundige Assischtänt dezue. Wie ietz zum Biispiil, won i ahand vomene Experimänt klaar sött wüsse, wie eerschtens en Mänsch uf d Bestraalig reagiert und wie zweitens dä Umschalter vom Psycho-Straaler funktioniert, wo du bim Sännehofer pruucht häsch.

Rolf: Ich ha doch gwüssst, dass soo öppis chunt!

Edi: *(hebt Strahler aus Rolfs Tasche und stellt ihn auf in Richtung Rolf)* Daas gaat ja nuur ume paar Minuute - und passiere chan überhaupt nüüt.

Rolf: *(heuchlerisch)* Jää soo! Ietz chum i druus, du wottsch nuur gschnäll uusprobriere, wie en Mänsch reagiert und wie zueverläässig diin Umschalter a diim Gräät funktioniert?

Edi: Genau, Rolf, genau! Und dezue tuen ich dich ganz chuurz aastrale.

Rolf: *(begibt sich zum P-Strahler)* Wänn daas esoo isch, dänn chan ich natüürli nöd nei sääge.

Edi: Wunderbaar, Rolf, diini lisicht, dis Verständnis! Also, hock ietz deet an Tischegge.

Rolf: Aber ich doch nööd, liebe Edi - duu hocksch an Tischegge und ich bediene diini Maschine! Genau soo, wien is bim Sännehofer gmacht han.

Edi: Aber daas haut doch nööd!

Rolf: Und wie daas haut! Du hocksch ietz eifach deet hären und laasch die bestraale. Und ich tuen nötigefalls um- oder uusschalte. Chum, hock ab - es bestaat ja nöd s gringschi Risiko!

Edi: Eigetli müesssti de Erfinder ja s Experimänt leite und nöd siin Assistent. Aber wänn du so en Pfüderi bisch, dänn hock halt ich häre. (*manipuliert kurz und unauffällig am Gerät und setzt sich*)

Rolf: (*Blick auf Strahler*) Guet, s Hebeli staat au "positiiv" - dänn chan ich ja iischalte... - und ietz wämer luege, was für Uurchraft i dir steckt (*schaltet ein*) ...wie füelsch di?

Edi: Beschtens, beschtens, liebe Rolfli. Du, daa märkt mer im ganze Körper wie eim Rue und Zfrideheit durströömt. Wunderbaar, säg der, wunderbaar - du tröie, guete Fründ du! Was wär miini Erfindig oni dich - du; wo du dich nie au nuur en Momänt gschüücht häsch, mir mit Raat und Taat biizstaa! Muetig und sälbschtloos häsch di de polizeiliche Willküür uusgsetzt. Bim Sännehofer häsch sogaar diini körperlichi Integritäät tapfer uf s Spiil gsetzt und in Chauf gnaa, mit Tollwuet oder Rinderwaansinn aagsteckt z wäärdet! Ach Rolfi, wänn mir denand nie gfunde hette...!

Rolf: (*schaltet eilends Gerät um*) ..."ach Rolfi, wänn mir denand nie gfunde hette..." - ietz langet s aber mit diim süesse Schmuus - suscht meinet d Lüüt no, mir hebid es Liebesverhältnis!

Edi: (*schüttelt sich, wird zum Bösmann*) Hä? Mir zwee es Liebesverhältnis? Daa gääbti lieber inere Sou en Zungechuss, als dir au nu d Hand zum Gruess! So ne libildig, wo dä Gaartezwäärg hät! Debii bringsch ja nöd emaal de Muet uuf, daa uf dä Stuel z hocke und mich am Straaler e paar Sächeli z teschte z laa, wo s doch für öis alli so huere wichtig wäärt! Nei, du trümmlige Siech duu, du chasch ja nüüt, als de ganz Taag z jammere und miini geniaal Begaabig in Dräck use z zie! ...aabert, aabert ietz han i gnueg! Wänn miini Guetmüetigkeit nüüt nützt, dänn wänd ich halt brachiaali Gwalt aa!! (*Angriffsposition*)

Rolf: (*erschrickt und versucht das Gerät abzustellen*) Dää wüetig Hagel muess dänn e zümftigi Ueberdoosis verwütscht haan! (*blickt auf Gerät*) ...aber, stäärnehagel, daas isch ja gaar nöd iigschalte!! (*zu Edi*) ...aber du, bliib dänn öppe staa und wiird fridlech - diin Straaler lauft ja gaar nööd!

Edi: (*lacht schallend*)

Rolf: ..du miise Scharlataan duu! Du häsch mi dänn schöön verdecklet!
Häsch die ganz Ziit nuur Theaater gspilt!?

Edi: ...ha, aber überzeugend, gäll?

Rolf: (*grinst*) Und wie! Mir isch es dänn nümme wool gsii, wo mi so zur
Sou gmacht häsch. Ietz weiss i natüürli, wisoo du vor dem "Experi-
mänt" no husch as Gräät bisch: Gäll, du häsch es iigschalte! Und
won ich gmeint han, ich schaltis ii, han is abgschalte!

Edi: Genau.

Rolf: ...aber du, dänn häsch du mich gaar nöd unter Straalen-lifluss eso
zämmegschisse???

(*Es klopft energisch an die Türe. Dann geht Alarm los.*)

Edi: (*rast zum Schalter und beendet den Lärm. Dann öffnet er.*)

Anna: (*steht schockiert unter der Türe. Akte in der Hand*) ...Wa, waas isch
dänn daas für en unghüüre Krach i miim Huus?? Zeerscht töont s
wie wänn ir denand wetted ztoot schlaa - und dänn gaan dä Söi-
läärme daa loos!

Edi: Ja grüezi Frau Möckli! ...Jä sind si verschrocke?

Anna: Was heisst daa "veschrocke"? - fascht e Häärzschlaag han i
überchoo!

Edi: Fascht?? Daas tuet mer aber scho no leid, Frau Möckli... aber,
bitte, chömmet sie doch ie.

Anna: (*tritt etwas verunsichert ein*) Grüezi mitenand.

Rolf: Grüezi Frau Möckli.

Edi: Wüsset si, daas isch halt miini libruch-Sicherig-Aalaag gsii, wo so
taa hät. Hütt muemer ja efängs jedes Loch absichere, demit eim
nüt gchlaut wiirt... aber bitte, nämet si doch Platz.

Anna: (*wischt Staub vom Stuhl und setzt sich etwas zögernd*) Ich han aber
nöd vil Ziit.

Rolf: Daas wäär doch öppis für sii, Frau Möckli, sonen Aalaag!

Anna: Miini Wonig und miis Büro sind gsicheret gnueg - und uf jede Fall
nöd mit somene Söikrach!

Edi: Daas isch aber grad de Krach wo d librächer id Flucht schlaat, Frau Möckli.

Anna: Bin ich öppen en librächer, hä?!

Edi: Aber natüürli nööd. Frau Möckli, sii doch nööd! Die Aalaag isch halt no in Erproobig und de Alaarm wiirt normaalerwiis nuur im Ernschtfall uusglööst.

Anna: De Grund vo miim Psuech isch allerdings au en "Ernschtfall", Herr Tüfteler!

Edi: ...daas han i befürchtet!

Anna: I dem Fall wüsset sii s ja: sii si mer drei Mönét Mieti schuldig!

Edi: ..waass? Scho wider drei Mönét! Wi die Ziit vergaat!

Anna: (*legt Akte auf den Tisch*) Und bald sind s vier Mönét, Herr Tüfteler!

Edi: ...wi die Ziit vergaat, wi die Ziit vergaat!

Anna: (*notiert etwas auf ein Blatt, auffallend mit der linken Hand*) Ja, die Ziit vergaat - und jedesmaal verträöschtet sii mich uf de nööchscht Mönét.

Rolf: Sind sii Linggshänderi, Frau Möckli?

Anna: Ja, warum intressiert si daas? Sii gseend doch, em Herr Tüfteler siini Schulde chan i trotzdäm notiere! ...3 950 Franke, Herr Tüfteler!

Edi: Ihres Gält chömmet si ganz bestimmt über, Frau Möckli. Ich han ine doch s letscht Maal scho gseit, dass miini Insolwänz nuur technisch bedingt und nuur vorübergehend isch.

Rolf: ..dänn fliestt em Edi Tüfteler en Huuffe, Huuffe Gält zue und dänn wäärdet alli Schulde bis uf de letschi Rappe begliche! ...bis uf de letschi Rappe - gäll, Edi!

Edi: Ja, soo isch es. Es handlet sich nuur no um wenigi Wuche.

Anna: (*energisch-bös*) Herr Tüfteler! Sii verzapfet mir doch jedesmaal de gliichi Schmunz. Für waas haltet sii mich eigetli?

Edi: Aber Frau...

Anna: Chömmet si mir ietz nöd mit irne langwiilige Versprächige! Wänn sii bis Monetsändi nöd iri Mietschulde bis uf de letschi Rappe zaalt händ, dänn isch die Wonig gchündet.!

(Edi deutet Rolf, seinen P-Strahler einzuschalten und auf Anna zu richten. Rolf versteht und kommt der Aufforderung erregt, aber für Anna unauffällig, nach.)

Rolf: (zu Edi) ietz chunsch glaub gliich no zu diim Tescht!

Anna: Was heisst daa "Tescht"? Schliessli muess ich miini Rächnigen au pünktli zaale und Geduld hani bis ietz gnueg zeiget. Oder? (Gerät wirkt verkehrt, Anna schiesst tobend auf) Bildet sii sich eigetli ii, sii chönnit mich totaal zum Narre haa? Statt de ganz Taag fuul umezhocke, giengtet si gschiider emaal oordeli go schaffe, stäärnehagelcheibnomaal!! (haut auf den Tisch) Sii... sii... sii Spinner sii! ietz han i gnueg, ietz wäärdet si mich vonere ganz andere Siite käneleere! Wänn das Gält nöd pünktli bi mir isch, dänn landet ire ganzi Bättel daa uf de Straass une! (ab)

Edi: (blickt in die Tasche) Merssi, hät die gspurtet! ...häsch dänn du nöd uf "positiiv" poolet ghaa?

Rolf: Klaar isch uf "positiiv" gschalte!

Edi: Ja - genau. Häsch rächt. Aber wisoo hät s dänn däre Häx eso uusghänkt?

Rolf: Die hät ja taa wie de Sännehofer s letscht maal. Sii het öis ja nuur no müessen in Aarsch ie biisse!

Edi: Mit Tollwuetverdaacht!

Rolf: Bi däre liit s no dinne!

Edi: Du, ietz müemer handle, suscht landet mer am Ultimo würkli uf de Straass.

Rolf: Waas heisst daa "mir"? Du, Edi, du landisch uf de Straass!

Senta: (tritt verwundert ein) Isch d Möckli bi öi gsii?

Edi: Usegheie wott si öis, die gäldgiirig Wuecheri die!

Rolf: (hantiert am P-Strahler und richtet diesen auf Senta)

Senta: Daas hani ja gsee choo, du Fantascht duu! Nuur, dass es weisch: ietz isch s au bi mir verbii mit miinere Geduld! (*wandelt sich plötzlich in Sanftmut*) ...du aarme, aarme Schatz duu! Die Frau Möckli muess der ja ganz böös zuegsetzt haa! (*geht auf Edi zu und streichelt ihm über die Haare*) ...aber los, miin liebe Schatz, muesch daas nööd traagisch nää - weisch ja, ich bin au no daa. Verlüür de Muet nööd, liebe Edi, und wäge de Mieti muesch der schog aar kei Soorge ma- che: soovil Gält han i scho no uf de Siite, demit mer die Schulde zaale chönned - gäll Edi!

Edi/Rolf: (*schiessen erfreut hoch*) Es hät ja klappet! Es gaat ja!

Senta: Sicher, Schatz - solang ich bi dir bin, wiirt s immer klappe, gäll! Mach der ietz keini unnöötige Soorgen und tue diini groossaartigi Erfindig in aller Rue fertig konstruiere!

Edi: ...esoo öppis!

Rolf: Daas hett i au nie tänkt!

Senta: Aber daas isch doch sälbverständli...soo, ietz mach ich öis öppis Guets z Aesse und dänn chömmet er id Stube dure, gället! (*ab*)

Edi: (*prüft P-Strahler*) Aber eigenaartig isch daas gliich: D Polarisierig isch genau gliich iigstellt wie vorhäär bi der Möckli: "positiiv"!

Rolf: Nuur hät d Möckli negatiiv reagiert und diis "Schätzeli" positiiv!

Edi: Da chum ich scho no dehinter, glaubsch! Daa muess irgend öppis sii, wo mer nonig beachtet händ.

V o r h a n g

2. A K T

Edi: (*manipuliert an einem P-Strahler*) Soodeli, daas wäär ietz korrigiert a dem Straaler. Falschi listellig isch in Zuekunft so guet wie uusgschlosse: Wänn s Phaasehebeli rächts isch, dänn isch uf "positiiv" gschalte und zudem lüüchtet es grüns Lichtli. I de Mitti isch "neutral" - daas heisst, s behandleti Tier oder de behandleti Mänsch wiirt wider in Uurzuestand versetzt. Linggs isch "negatiiv" und es lüüchtet root. ... ietz muess dänn nuur no so en Chnuuschi choo und sääge, er sigi farbeblind!

(*Alarm geht los, Edi schiesst auf und beendet den Krach am Schalter*)

Senta: (*tritt erschrocken und erzürnt ein*) Jedesmaal dä Söikrach, wämer zu dir i diini Buude wott - ietz chasch mer dänn id Schue blaase!

Edi: (*zu sich*) D Wüürkigsduur vonere Bestraalig muess dänn au no verbessert wäärde. ...Waas häsch gseit, Senta? I d Schue blaase? ...Dussen im Gang staat doch miis Maschineli 181 - en elektrisch, luftfuechtigkeitgstüüreti Schueblaasmuschine zur vollständige, chemiifreie Besichtigung vo Schuegstan...

Senta: Säb isch doch au wider so en Flop, suscht het de Wanzeried doch scho lang d Fabrikazioon uufgnaa.

Edi: D Fabrikazioon, liebi Senta, wiirt de Wanzenried nööchschtens ufnää, wänn au vo öppis anderem! Jedefalls wiirt er jede Momänt daa uufchrüüze, um mit mir über daas z rede.

Senta: Es wäär au hööchschi Ziit, Edi. ietz gaat nämli au mir so langsaam s Gält uus.

Edi: Geduld, Schatz, nuur no es bitzeli Geduld!

Senta: Uebrigens chömmet moorn s Bänzigers vo näbedraa mit de Chind wider hei vo de Feerie.

Edi: Hä? S Bänzigers däne? Wisoo sind die i de Feerie?

Senta: Fröög doch nöd eso blööd! "...warum sind die i de Feerie?" ...warum ächt? Will er inere rächten Aarbeit naagaat und si sich drum Feerie leischte chönnd.

Edi: Muesch dänn nume luege, wänn mir nööchschtens emaal föif Wuichen uf... uf...uf Honolulu verreised!

Senta: Wänn, wänn, wänn! ...wänn d Tante Paula es Pfiiffeli het, dänn wäär si de Unggle Paul!

Edi: Du, daas isch aber en uuralte! Dää händ sich scho die alte Röömer verzelllt!

Senta: Sicher nöd so alt wie diini eewige Sprüch vom baldige Riichtum, du Fantascht duu!

Edi: Senta, Senta, warum nuur bisch du scho wider so ne Fuurie? Debii bisch letschthii so lieb und voll Verständnis gsii zuemer, und häsch mer sogaar die rückständig Mieti zaalt.

Senta: Ja, säb fröög ich mich au, wisoo ich so liechtsinnig han chönne sii, ich Trottel.

Edi: (*schmunzelt*) Es git halt immer wider so Phasen im Läbe - die chömmend und göönd eifach esoo - doch daas find i ganz sicher no use, wiemer söttigi wichtigi Phaase cha verlängere...

Senta: (*holt Schachtel mit Meerschweinchen*) Also, ich ha der s gseit: S Bänzigers chömmend moorn vo de Feerie zrugg. Aber wänn de Herr Erfinder mit öppis wichtigerem beschäftiget isch, dänn muess halt iich die Tierli zruggbringe. (*geht mit Schachtel zur Türe*) Mir chönnd ja froo sii, händ die Meersöili diini blöödsinnige Versüech läbig überstande! (*ab*)

Edi: ...ich muess es bi däre halt gliich emaal versueche mit ere Zwei-Kilowatt-Aalaag - müglecherwiis hebet dänn d Würkig lenger aa.

Rolf: (*tritt ein, etwas aufgereggt, mit P-Strahler in Tasche, nicht mehr in Uniform*) Salü Edi! (*stellt Tasche auf Tisch*) Du, geschter am Sunntig han i nümme chönne bi der verbii choo - aber de eerschi Grossversuech hetted mer hinter öis

Edi: Jä saletti Rolf! Ou ja, du bisch ja geschter i de Chile gsii, gäll. Und? Hät s gchlappet bi der Predigt vom Pfarrer Seeberger??

Rolf: Und wie hät s gchlappet!!

Edi: Priima! Hät er ietz äntli emaal e samfti, frünklechi Predigt ghalte, dä alti Mäckeri?

Rolf: Säg nüt! E Katastrofe! E blutti Katastrofe!

Edi: Hä?? E Katastrofe??

Rolf: Es Wiili han i gmeint, dää müess mer vo der Kanzle tiräkt i d Spinnwinde befördere!

Edi: Chum, mach s nöd eso spannend! Du häsch en doch **positiiv** bestraalt: oder?

Rolf: Absoluut sicher, wie abgmacht. Zeerscht han en e paar Minuute mäckere laa, dänn hami nomaal überzügt, dass s Hebeli uf "grüen" isch, und dänn hani iigschaltet...

Edi: ..und, und??

Rolf: ...und dänn plötzli hät er loosglaa wien en Waansinnige! Er hät aagfange fluechen und tooben und hät siine sündhafte Schööfli alli Schand gseit! Sii siged alles Satans-Chnöche, verdammti Hüüchler und riif für id Höll!

Edi: Daas chan ja nöd waar sii! Machsch en Witz?

Rolf: Zue schöön, wänn s en Witz wääär - aber es isch d Waret. Edi!

Edi: Warum häsch dänn nöd wie de Blitz s Gräät abgestellt?

Rolf: Daas han i au gmacht - aber eerscht, nachdem de Sännhofer...

Edi: De Füdlibiisser daa?

Rolf: Ja, dää! Also eerscht, nachdem de Sännhofer, wo am schlimmschte draachoo isch, uufstanden isch und us Protäscht hät wellen abhaue - und im drum de Pfarrer d Biblen an Grind grüert hät!!

Edi: (*zuerst fassungslos, da platzt er vor lachen*)

Rolf: (*lacht mit*)

Edi: Aber du... und dänn?

Rolf: ...statt abzstelle, han is no schnäll mit umpoole versuecht - uf "negatiiv" uf Root! ...und wie de Blitz isch de Pfarrer Seeberger de fridlichsccht Mänsch gsii!

Edi: ...nachdem du uf "negatiiv" gschalte häsch??

Rolf: Ja! Ich säge ja, uf root!

Edi: Und dänn? Wie hät er sich us de Patsche zoge?

Rolf: ...du, dää isch nöd uf de Chopf gheit. Daas isch sogaar ganz en raffinierte Hagel! Er hät siin ganze Toobsuchtsaafall als es gewollts Experimänt häregstellit. Ums zeige, wie s usechunt, wänn mer mangels chrischtlechem Glaube d Kontrollen a sich verlüürt.

Edi: Typisch Seeberger! ...jä und d Lüüt?

Rolf: Du glaubsch nööd, einigi sind nach chuurzem Schock voll begeischtert gsii! ...Bi den andere gaat s warschiinli echli lenger.

Edi: Dänn isch wenigschtens wider emaal öppis gloffen i de Chile. ...Jää, und de Sänhofer?

Rolf: Dä hät d Biblen uuengläesen und si em Pfarrer uf d Kanzle pracht - und isch glückseelig wider abghocket - waarschiinli mit ere ticke Büülen uf em Grind!

Edi: Jä nu (*lacht*) ...dänn bisch wenigschtens wider quitt mit dem Mänschefrässer!

(Gelächter)

Edi: ...aber du, Rolf, daa stimmt doch irgend öppis nööd...

Rolf: ...mit dem Gräät?

Edi: Nei, nööd mit em Gräät - mit däne Lüüt!

Rolf: ...mit däne Lüüt?

Edi: Ja, mit däne Lüüt! Daa muess doch irgend en Zämmehang sii!

(von den beiden unbemerkt stellt sich Gott auf die Bühne)

Rolf: Wie meinsch ietz daas?

Edi: Los emaal: Du häsch de Straaler doch am Samschtig mitgnaa zum Zaanaarzt. Und dää hät dir numen e Rächnig gmacht vo...

Rolf: ...vo lumpige zää Franke!

Gott: (*zum Publikum*) Daas muess sofort uf d Traktande bi mir obe: D Zaanäärzt, gwüssi Chirurje und Spezialäärzt positiiv bestraale - und die plaatgeti Mänschheit chunt äntli Rue über mit de Chrankekasse-Präämie!

Edi: Ebe, s hät voll funktioniert! Und dänn bisch bim Gwoifföör gsii...

Rolf: Dää hät überhaupt nüt verlangt und mir no es Graatis-Schampoo und es Päckli Verhüeterli mitggää!

Gott: Waasss? Au no Verhüeterli? Daas wiirt mer es Gaudi gää, wänn i miin Statthalter vom Vatikaan emaal zu dem Gwoifföör schicke!

Edi: Gseesch, beschtens! Und uf em Stüüramt bisch au gsii.

Rolf: Deet händ s mer 920 Franke zrugg ggää für zvil zaalti Stüüre!

Gott: Daas muess also taatsächli es Wunderapparäätli sii, wänn s en Röiber dezue bringt, en Teil vom gistolne Guet wider zruggzgää!

Edi: Und i de Autowärkstatt bisch au gsii mit diim Charre die letscht Wuche?

Rolf: Die händ mer en zum eerschte Maal richtig repariert und nuur de Tariif verlangt.

Gott: Du heilige Bimbam! Daas chönnti ja no riisigi Wonigsprobleem gää bi öis obe, wänn au d Garaschischten emaal in Himmel chömmmed!

Edi: Ebe, ebe, immer - fascht immer hät dää P-Straaler funktioniert - und nuur wenig Maal isch e Negatiiv-Würkig iiträtte.

Rolf: Daas stimmt... daas isch allerdings eigenaartig.

(Rolf und Edi sitzen da und studieren)

Gott: Ietz isch es hööchschi Ziit, dass i däne zwee Söön daa en Tip gibe vo oben abe. *(kramt Funktelefon hervor, tippt Nummer ein und presst es ans Ohr, wartet einige Sekunden)* ...bsetzt ...bsetzt. Daas chunt, will die tonners Büro-Angeli i miiner Abwesenheit ständig Pri-vaatgsprööch händ, sapperlottnomaal! Daa muess i halt sälber emaal go luege! *(steckt Telefon ein, verschwindet eilends und schletzt die Tür)*

(Edi und Rolf schrecken aus ihren Gedanken)

Rolf: Was für en cheibe Lööli verschrickt dänn öis esoo?

Gott: *(blickt kurz durch Türspalt zurück)* Äxgüsi!

Rolf: *(zu Edi)* Wisoo tuesch di ietz entschuldige? Du bisch es ja nöd gsii.

Edi: Ich ha mi gaar nöd entschuldiget! Daas "Äxgüsi" isch deet vo de Tüür häär choo!

Rolf: ...koomisch, daas stimmt sogaar.

(auf der Bühne blitzt es)

Rolf: Häsch gachtet, Edi, daa hät s blitzt?

Edi: S isch mer au gsii - cheibe koomisch.

Rolf: Du, mir isch es , wie wänn mi dä Blitz useme Halbschlaaf gweckt het...

Edi: ...taatsächli, mir au! Und gliichziitig isch mer en Idee choo! ...los emaal: Du häsch doch vorig gseit, de Pfarrer hebi em Sännhofer d Biblen an Grind grüert?

Rolf: Und wie! Mit vollem Schwung, wienen Handballer!

Edi: Häsch di gachtet: Mit wellere Hand hät er de Bölle... ää d Bible grüert?

Rolf: Säb weiss i genau: mit de lingge Hand. Mit de rächte Hand hät er näqli s Zeiche gmacht (*zeigt nach innen gekehrte Hand mit erhobenem Zeigefinger*).

Edi: Wass? Au daas no?

(Gelächter)

Edi: ..also, isch de Pfarrer Seeberger Linggshänder!

Rolf: Es isch aaznää.

Edi: Und deet wo di de Sännehofer pisse hät: I welere Hand hät er de Bääse ghaa, mit dem er dir s Bei gstellt hät?

Rolf: Daas weiss doch ich nümme. ...aber halt, de Sännehofer isch au Linggshänder, daas wüssed mer doch vom Chegle häär!

Edi: Ebe, au Linggshänder! Und d Möckli, wo si daa inne wäge de Mieti so tobet hät - die hät doch mit de lingge Hand gschriben!

Rolf: Klaar - mir händeres ja no gseit.

Edi: Also isch dää Fall klaar! Es sind alles Linggshänder, wo umkeeert reagiered! Dänn fäält s nöd am Gräät oder a öis!

Rolf: Hmm... du bisch meinl doch nöd eso cheibe tumm, wie d uusgseesch. Daa wäär **ich** nöd druufchoo!

Edi: Du bisch ebe so tumm wie d uusgseesch!

(es klopft an die Türe)

Rolf: ...öppe dä Tubel, wo d Tüüre gschletzt hät?

Edi: Säg s nöd z luut - daas chönnti doch de Wanzeried sii. (*öffnet*) ...jä grüezi Herr Wanzeried!

Wanzenr.: (*mürrisch*) Grüezi mitenand.

Edi: Bringet si gueti Naachrichte, Herr Wanzeried? ...Wänd si nöd ab-sitze?

(alle setzen sich)

Wanzenr.: (*schlecht gelaunt*) Daas chunt ganz uf sii aa, ob sii daas als gueti Naachricht aalueged. Himmelaarschnomaal! Nach dem Flop mit irne idiotische Paarkschiibe wott ich ein für allimaal nüüt me ztue haa mit irne Erfindige!

Edi: (*deutet Rolf, den P-Strahler einzusetzen*)

Rolf: Äxgüsi, Herr Wanzeried: Sind sii Linggshänder?

Wanzenr.: Nei, Rächtshänder natüürli - aber was sell die blööd Fraag?

Rolf: Wüsset si, mit de Linggshänder isch nöd immer guet Chriesi ässe.

Wanzenr.: Mit mir au nööd, das wäärdet si bald emaal gsee! Nüüt als en Huuffe Gält han i bis ietz i irni Erfindige inwestiert! Und was i bis ietz verchauft han vo däne "phänomenale" Paarkschiibe, chunt alles als völlig untauglech wider zrugg!

Edi: Die chamer doch mit men einzige Handgriff i d Oornig bringe.

Wanzenr.: Höret si uuf! Bi mir chönntet si öppis ganz anders in Oornig bringe: Zum Biispiel wänn si mir dä Kredit vo achtzätuusig Franke zruggzaaled, Herr Tüfteler!

Rolf: (*schaltet Gerät ein und richtet es auf Wanzenried*)

Edi: Wänn ich ine miini nöischi epochaali Erfindig voorfüere, Herr Wanzeried, dänn wäärdet si mich mit Kredite förmlech überschwämme!

Wanzenr.: (*stutzt, wird hochfreundlich*) Daas vorig, wäge dem Kredit, Herr Tüfteler, isch doch nuur es Gspässli gsii, liebe Herr Tüfteler! Die Paarkschiibe daa bringet mer sicher oni wiiteres in Oornig. Und glaubet si mir: Ich bin voll Oor für iri nöischi Schöpfig!

Edi: (*aufgestellt*) Ebe, gseend si, Herr Wanzeried: Es bitzeli Geduld und Vertroue, daas bringt Roose!

Rolf: Offebaar au en P-Straaler - wänn er rächt gschaltet isch!

(es klopft)

Edi: (geht zur Türe) Wer isch ächt daas? (öffnet) ...Jä grüezi Frau Hämerli - Frau Polizeivoorstand!

Bea: Grüezi Herr Tüfteler! ...Händ si e paar Minuute Ziit?

Edi: Natüürli, Frau Hämerli! Chömmet si doch bitte ie.

Bea: (tritt ein, nicht bester Laune) Ja daas trifft si ja guet: daa isch ja au no de Herr Wanzeried.

Wanzenr.: (steht auf und grüsst Bea mit Händedruck) Grüezi wool Frau Polizeivoorstand!

Edi: (weist Bea auf Stuhl neben Wanzenried) Wänd si bitte Platz nää, Frau Hämerli?

Bea: (setzt sich) Sii händ doch die kurioose Paarkschiibe daa fabriziert und vertribe, Herr Wanzeried?

Wanzenr.: Natüürli, Frau Polizeivoorstand. E tolli Sach, gällezi!

Bea: "E tolli Sach"? Das meinet vilicht sii, Herr Wanzeried. Uf jede Fall aber völlig illegaal! Sind sii froo, dass die Schiibe nie richtig funktzioniert händ - suscht hettet sii jetzt e Chlaag uf em Hals wäge Behinderig vo de Rächtspflääg!

Rolf: (dreht Gerät Richtung Bea)

Wanzenr.: ...illegaal? Aber tänket si, Frau Hämerli!

Bea: (plötzlich sehr freundlich) ...nänei, soo mein is ja nööd! Ganz im Gägeteil: Soo vil Buessen-linaame hät öisi Gmeindskasse no nie ghaa, sit die Paarkschiibe iigsetzt wärded.

Edi: Ebe, Frau Hämerli, mer muess doch öppis tue für öisi Gmeind, i däre gspannte Finanzlaag.

Wanzenr.: Genau, uf daas chunt s doch aa: uf Kreativitäät!

Bea: Groossaartig find ich die Sach sogaar, groossaartig! Und wänn daas so wiiter gaat, iir Herre, dänn wiird iich em Gmeindraat voorschlaa, sii beide zu Eerebürgere z ernänne! Stellet si sich voor, wie daas irem Gschäft nütze wüürd!

Rolf: Wänn i au nuur Briefträger bin - aber a dem Erfolg han ich dänn öppen au mitgwürkt!

Bea: Jää... a der Entwicklig?

Rolf: Nei, nöd a der Entwicklig, aber mit ere Polizeibuess vo 180 Stutz!

(Alarm!)

(Bea und Wanzenried schiessen erschrocken auf)

Edi: *(eilt zum Schalter und beendet Alarm)* S muess niemert verschrecke, daas isch nu miini Frau, wo wider emaal ire Coode nöd richtig iigää hät!

Senta: *(tritt etwas verwundert ein)* Soo langsaam gwönt mer sich ja a die Willkommens-Melodii! Vo ietz aa stell ich dussen e Leitere ad Huuswand und chumme dur s Feischter daa ie!

Edi: Jaa nööd, Schatz, tue daas jaa nööd! Bimenen libruch isch das Feischter daa mit zääätuusig Wolt glaade, em librächer wiirt rooti Farb is Gsicht gspräit und zletscht gheit em en Ziegelstei uf de Grind!

Senta: *(zu den Gästen)* Dänn chönnt si ja froo sii, dass au sii dur d Tüuren iechoo sind! Grüezi mitenand!

Bea/Wanzenr.: *(stehen auf und reichen Senta die Hand)* Grüezi Frau Tüfteler!

Senta: Guldig isch miin Name! Ich han en drum biiphalte, wo mer ghüraate händ. Wüsset si, de Tüfteler gfällt mer schoo - aber mit siim Name het ich s echli schweer ghaa...

Bea: Also, grüezi Frau Guldig! Und uf Widerluege gliichziitig - ich mues drum dringend wiiter. Adie mitenand! Ich wünschen ine rächt vil Erfolg, Herr Tüfteler und Herr Wanzeried! Ää, iri Frau, Herr Wanzeried, hät aber ire ledig Name nöd phalte, oder?

Wanzenr.: Gmäckeret hät si scho dewäge, aber siinersziit hät mer dää Blöödsinn halt nonig chönne und de ledig Name phalte.

Bea: Und wänn si emaal es Tämpo-Kontrollgräät für d Polizei söttet entwickle, wo uf Chnopfdruck immer zwänzg Stundekilomeeter z hööch aazeiged: Mir sind Abnämer! D Gmeind bruucht Gält! Adie mitenend! *(ab)*

Senta: So guet uufgleit han i die au no nie gsee! ...und sii, Herr Wanzeried, wänd si wider emaal s Gschäft mit em Edi uufflüüge laa?

Wanzenr.: Ja chönnt si tänke, Frau Tüf... Frau Guldig, dänn wäär ich ja en schöönen Esel! So e paar Aafangsschwirigkeite sind schnäll emaal vergässe, wänn de groossi Hit glandet wiirt, gälled si Herr Tüfteler?

Edi: Vor allem wämer dä groossi Hit bereits i Griffnööchi hät, Herr Wanzeried.

Senta: Eso rueig und zfride han ich sii au scho lang nüme gsee, Herr Wanzeried!

Wanzenr.: Sii känned mich ebe schlächt, Frau Guldig. En erfolgsriiche Fabrikant muess zwar e gwüssi Härti an Taag legge, aber es guets Häärz und vil Vertroue siine Paartner gägenüber isch eben au nootwändig!

Senta: Daas chönnt ich bim Edi nöd unbedingt sääge. Je mee Vertrouen ich zum Edi ghaa han, deschto schnäller isch mer s Gält uusggange.

Edi: Aber Senta, du weisch doch, dass alles meerfach zrugg überchunsch!

Rolf: Vergiss dänn aber au mich nööd, lieben Edi!

Wanzenr.: Was händ si übrigens vorig gmeint, Herr Tüfteler, mit dem groosse Hit, wo bereits i Griffnööchi sii sell?

Edi: En Riisehit, Herr Wanzeried! E Wältsensazioon sogaar! Aber dasmaal hämer sii nöd wellen enttüüsche und miini Erfindig voll uusteschtet. Es gaat um en Psycho-Straaler, mit dem mer mittels Chnopfdruck d Stimmig vomene Mänsch chan extreem ändere.

Rolf: Entweder uf totaal fridlech - oder au uf totaal böösaartig! Mer muess nuur richtig schalte!

Wanzenr.: Waaas säget sii daa?? Us me fridleche Tip cha mer en Tobias mache?? Und us me raasende Tobias en totaal fridleche Kärli?? ...daas git s doch nööd!

Rolf: Daas git s, Herr Wanzeried, daas git s! Wisoo, glaubet sii, sind dänn sii plötzli eso fridlech woerde, nachdem sii so söitumm taa händ? Und wüsset sii, was öis d Frau Hämmerli verzellt het, wämer si nöd rächtziitig positiv bestraalt hettet?!

Edi: Sogaar mit miinere Frau daa han i scho Erfolg ghaa - und daas will öppis gheisse!

Senta: Du gäll, ich bin immer lieb zu dir.

Wanzenr.: ...daas isch ja ungleublich! Und daas funktioniert immer?

Edi: (zeigt Wanzenried einen P-Strahler) Daa, mit dem Gräätli daa!

Wanzenr.: Wasss? Mit somene Aparäätli daa? Und völlig grüüschenloos?
Oni Gfaaren und bliibendi Schäde?

Edi: Völlig gfaarloos! Öisi Versüech laufed scho lang und vilsiiig und
sind absoluut eidüütig!

Wanzenr.: (euphorisch) Daas sind ja unwaarschiinlechi Perspektiive!

Edi: S Patänt isch übrigens scho aagmäldet, Herr Wanzeried.

Wanzenr.: ...S Patänt? ..Jää, natüürlí, s Patänt isch immer wichtig.

Rolf: Sägem s doch, Edi! ...und au saumäässig tüür, Herr Wanzeried.

Wanzenr.: (freudig aufgeregt) Über soo Detail rede mer no, Herr Tüfteler.
Chömmet si doch bitte so bald si chönnt zu mir id Firma, dänn stel-
led mer en Vertraag uuf, wo sii mir d Seeriefabrikazioon überlöönd,
und ich laa inen en Voorschuss uushändige, mit dem si iri finanzielle
Soorge vergässe chönd.

Senta: (umarmt jauchzend Edi) Schatz! Häsch ghöört - mir händ s
gschafft! Ich ha s ja immer gwüsst, dass dää Taag chunt!

Edi: (zu Rolf) Du Rolf - du häsch aber de Straaler abgstellt, gäll?

Rolf: (schaut nach) Klaar, dää isch usser Betriib, sit mer de Herr Wanze-
ried händ chönnen überzüge ... und diini Senta bruucht soo oppis
sowisoo nööd, oder?

Senta: Sicher nööd - gäll, Edili?

Rolf: Oder sel is emaal mit "negatiiv" probiere?

Edi: Mach ja kei Seich, du Lööli duu!

Rolf: Aber lueg daa: De Herr Wanzeried isch plötzli so still woerde -
muess i ächt gliich nomaal iischalte?

Wanzenr.: Mich mue mer doch nöd uf "fridleich" trimme! ...mir sind ietz
nuur e paar Perschpektiive dur de Chopf ggange... chönnted si sich
voorstelle, Herr Tüfteler, wiiteri Modäll z entwickle, wo so en Wür-
kigsgraad händ, dass mer us groosser Distanz ganz Gruppierige vo
Mänsche chan i fridlechi Stimmig versetze?

Edi: Daas dürfti e keis Probleem sii - und isch zämme mit andere Wariante bereits i Voorbereitig. Es gaat mer unter anderem au darum, d Würkig nach ere Chuurzbeschriibig uf längeri Ziit uuszdeene.

Wanzenr.: (*begibt sich gerührt zu Edi*) Entschuldigung, Frau Guldig, ietz müend si iren Edi en Momänt mir überlaa... säget mir öis, als ko-meetehaft uufstiigendi Gschäftspaartner und Fründe doch "du"! Ich bi de Henri!

Edi: (*drückt Wanzenr. die Hand*) Und ich bi de Edi - hallo, Henri!

Wanzenr.: Begüüsse tüemer daa zaabig bimene Nachtässe i de Chroone wo natüürli au sii, Frau Guldig, und sii, Herr Stutzer, herzlech iiglaade sind!

Senta: Nämet si iri Frau aber au mit, Herr Wanzeried, suscht isch es mir z langwiilige um so vil Fachsimpelei ume!

Wanzenr.: Najtüürli nimm i miini Frau mit. Und au de leitendi Ingscheniöör - dää muess mer tämpotüüfel es Projäkt uusschaffe für en zümfte Nöibou. Soo, Edi, ich füll der doch ietz scho en eerschte Scheck uus für ...säged mer für s eerschi emaal für hunderttuusig Franke (*kramt Brieftasche hervor*)

Edi: ...häää??

Senta: Waas? Hundertuusig Franke??? Daas isch ja blutte Waansinn!!

Rolf: (*zu Edi*) Hät dää en Überdoosis überchoo??

Wanzenr.: Kei Agnscht, mini Herre, de Wanzeried bruucht kei Psycho-Straale. Ich verschlüüderen au miis Gält nöd liechtsinnig! Aber ich cha blitzschnäll schalte und wänn i s Gält nöimet guet chan aalegge, dänn mach is!

Rolf: Das het i taatsächli nöd tänk, dass diini Erfinderkarriere so schnäll zum Erfolg chunt. Edi, und dass i miini Polizeibuess so schnäll zrugg überchumme...?

Edi: Los Edi, du bisch immer zu mir gstande, häsch mer i diinere Freiziit immer voll ghuliffe - und häsch der sogaar is Füdli biisse laa vom Sännhofer - du chunsch en rächten Aateil über vo miineren Erfindig! Und wänn wottsch, dänn hänksch diini Uniform in en Egge und chunsch zu mir als Paartner - und nöd als Versuechschüngeli!

V o r h a n g

3. A K T

Edis Erfinderbude ist jetzt sauber aufgeräumt. In einer Ecke stehen Computer-Bildschirm, Telefon, ein eleganter Bürostuhl etc., um ein Clubtischli einige moderne Sitze.

Edi, jetzt elegant gekleidet, sitzt auf seinem Arbeitsstuhl beim Computer und blättert in Akten.

Senta: (*tritt nach friedlichem Ding-Dong ein. Auch an ihr ist der Wohlstand zu erkennen*) Du, Edi-Schätzeli, d Frau Möckli wott zue der.

Edi: D Frau Möckli? Mir sind ere doch kei Mieti me schuldig...

Senta: Chasch tänke - mir däre Mieti schuldig! Sii schniit aber trotzdem e koomischi Grimaasse.

Edi: Daas macht die doch immer, die Gumsle... weiss si ächt scho...?

Senta: Daas wiirsch glii emaal ghööre!

Edi: Dänn sell si halt iechoo.

(*Senta führt Anna Möckli in den Raum*)

Anna: (*zwar mürrisch wie immer, aber sehr neugierig*) Herr Tüfteler.

Edi: (*in gleichem Ton*) Frau Möckli... was füert sii zu mir? Ich bi doch nöd scho wider d Mieti schuldig?

(*Senta ab*)

Anna: Wämer daa so umelueget, händ sii daas ja nüme nöötig. Me chönnt s uf jede Fall meine. Die Wonig daa muess ne aber trotzdem chünden.

Edi: Wasss? Sii wänd mi zu däre Hütten uus gheie? ...Wie chömed sii dänn uf die Idee?

Anna: Öisi Eerbgmeinschaft will kei unprofitaabli Wonige me vermiete, sondern ghobni Gschäftsrüüm aabüüte!

Edi: Jä soo! D Lüüt usegheie, umboue, es Puff iirichten und es Riise-gschäft mache! Daas isch hütt ja de Trend.